

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret.

Nr. 12

December 1913

6. Aargang

INDHOLD:

Grundlovsforslaget. — For og imod. — Valgretsbevægelsens »urolige Hjørne«. — Lidt om Forholdstalsvalgmaader. — Danmarks Vælgere. Udlandet (Frankrig, England). — En Tak. — Meddelelser og Møder. —

Grundlovsforslaget.

Den 22. Novb. forelaa Betænkningen fra Landstingets Udvalg om Grundlovsforslaget. Udvalget har delt sig i et Flertal paa 8 Medlemmer (Bramsen, Hage, Holstein-Holsteinborg, Johnsen, Nordby, Piper, Niels Rasmussen af Højre og Rottbøll, Frikonservativ) samt et Mindretal paa 7 Medlemmer (Broberg, Dalsgaard, Harald Jensen, P. Nielsen, S. Pedersen, Enevold-Sørensen og Herman Trier af de demokratiske Partier).

I de indledende Bemærkninger udtales: »Hele Udvalget er (derfor) enigt i, at Sagen under de tilstedeværende Forhold fremmes bedst ved, at Lovforslaget nu føres til Fællesudvalg«.

Uden at komme ind paa de forskellige Forslag i Flertallets Indstilling, der kun omfatter Folketinget, bringer vi herved de foreslaaede Ændringer angaaende de Paragrafer, der direkte omhandler Kvindernes politiske Valgret.

Af Flertallets Indstilling.

§ 30.

»Valgret til Folketinget har enhver Mand og Kvinde, som har Indfødsret og har fyldt sit 30te Aar, med mindre Vedkommende:

- a) ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have erhvervet Æresoprejsning for den;
- b) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt. For en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle i Løbet af de sidste 5 Aar, og medens hun samlevede med ham, som tillige oppebaaret af hende med mindre der er hengaaet et Aar efter Samlivets Ophør, uden at hun har modtaget Fattigunderstøttelse;
- c) er umyndiggjort eller under Konkurs. Mandens Konkurs udelukker ogsaa Hustruen fra Valgret, med mindre hun har Særformue eller Selverhverv, hvorefter hun selv er raadig;
- d) ikke har haft Bopæl i Valgkredsen i det sidste Aar.

Dette Forslag afviger fra Regeringens Grundlovsforslag, først og fremmest ved at sætte Valgretsalderen til 30 i Stedet for til 25 Aar, dernæst ved Punkt a, der træder i Stedet for Ordet »uberygtet« i Regeringens Forslag, ved sidste Punktum i Punkt b og hele Punkt d, der er nye og ikke findes i Regeringsforslaget, samt ved Punkt c, som er i Modstrid med Regeringens Forslag, der ikke udelukker Hustruen fra Valgret, selv om Manden er ude af Raadighed over Boet.

§ 31.

»Valgbar til Folketinget er

med de i § 30 a, b og c nævnte Undtagelser enhver Mand og Kvinde, som har Indfødsret, har fyldt sit 25 Aar og har Bopæl her i Landet«.

Som bekendt giver Regeringsforslaget Valgbarhed til alle, der har Valgret, mens Flertallets Indstilling gaar ud paa at bibeholde den nuværende Ordning med Valgbarhed ved 25 Aars og Valgret ved 30 Aars Alderen.

Mindretallets Udtalelse.

Mindretallet, der sammen med de øvrige Udvalgsmedlemmer har underskrevet Betænkningen, er ikke fremkommet med Forslag og præciserer sit Standpunkt ved at udtale, at

»skønt det ikke sympatiserer med Ændringsforslagene i deres Helhed og under andre Omstændigheder ubetinget vilde have stemt imod dem, vil det, for at fremme Henvisningen til Fællesudvalg, afholde sig fra at stemme«.

For og imod.

En Dr. Grauholm i Finland har i »Finsk Tidsskrift« skrevet et Indlæg, hvori han drager til Felts mod Kvindens Valgret og hævder, at i Femaaret 1906—10, efter dens Indførelse i Landet, er Skilsmisser og Selvmord taget til i foruroligende Omfang foruden at Børn og unge Mennesker er bleven i høj Grad »udisciplinerede«. Frk. Dagmar Neovius, Medlem af Landdagen, har besvaret de to første Paastande med nogle statistiske Oplysninger, der viser, at Forholdene i Finland svarer til andre Landes. Derimod beklager Frk. Neovius